

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی:

سیاست گذاری های اجتماعی باید با رویکرد خانوادگی بازنگری شود



وی همچنین تأکید کرد: در فرهنگ ایرانی اصیل، تفاوتی میان زن و مرد قائل نیستیم. در مسیر تحقق عدالت جنسیتی باید با اصلاح قوانین و تقویت روحیه همکاری و مشارکت، گام های مؤثری برداشت.

میدری با قدردانی از تلاش های خستگی ناپذیر بانوان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی خاطر نشان کرد: محبت و همدلی، مسیر اصلی اصلاح امور است و با ایجاد روحیه همکاری می توان بخش بزرگی از دشواری های اقتصادی را پشت سر گذاشت.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی بر اهمیت نقش زنان و مادران در مدیریت اقتصادی خانواده ها و ضرورت اصلاح سیاست گذاری ها بر اساس رویکرد انسانی و خانوادگی تأکید کرد.

به گزارش ایرنا از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، «احمد میدری» در مراسم گرامیداشت روز زن و مقام مادر که با حضور «زهرا بهروز آذر»، معاون امور زنان و خانواده برگزار شد، با اشاره به فشارهای تورمی و نقش مؤثر زنان در مدیریت خانواده، اصلاح سیاست ها را نیازمند «تلنگرهای کوچک و غیرآمرانه» دانست و تصریح کرد: بار اصلی مشکلات اقتصادی و تورم در نهایت بر دوش خانواده ها و به ویژه مادران سنگینی می کند. آنان با حقوق های محدود و در شرایط دشوار، مدیریت زندگی را بر عهده دارند و این خود الگویی کارآمد در اقتصاد خانوادگی به شمار می رود.

میدری با اشاره به اصلاح سیاست های اجتماعی افزود: به جای رویکردهای آمرانه، باید از روش های ظریف و تشویقی بهره گرفت: همان گونه که مادران با لبخند، سکوت یا قهر، فرزندان خود را هدایت می کنند.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در ادامه اظهار کرد: در اندیشه قرآنی، همگرایی و زوجیت، محور رشد و تعالی است، نه تضاد و درگیری. بر خلاف برخی دیدگاه های غربی یا مارکسیستی که بر تقابل زن و مرد یا کارگر و کارفرما تأکید دارند، فرهنگ ایرانی بر پایه همدلی و همکاری شکل گرفته است.



معاون امنیتی و انتظامی استاندار کرمان از تدوین طرح جامع امنیتی برای کلیه مراسم ها خبر داد و گفت: با همکاری و همدلی تمامی مجموعه ها، طرح جامع امنیتی آماده شد و در ششمین سالگرد حاج قاسم از آن استفاده خواهیم کرد. به گزارش فارس، رحمان جلالی در نشست خبری مشترک با فرمانده سپاه ثارالله برای تشریح برنامه های ششمین سالگرد شهادت حاج قاسم که در محل بیت الزهرا (س) برگزار شد، از تدوین طرح جامع امنیتی برای کلیه مراسم ها خبر داد و اظهار داشت: با همکاری و همدلی تمامی مجموعه ها، طرح جامع امنیتی آماده شد.

معاون امنیتی و انتظامی استاندار کرمان اضافه کرد: سیاست امنیتی، کلان است، در شورای سیاست گذاری تأکیدی داشتیم که برنامه های امنیتی نباید برای مردم ایجاد مزاحمت کند و باید با کمترین محدودیت ها صورت بگیرد. این امر در تمامی ساختارهای امنیتی ارائه و تدوین و در مراکز شاک و شورای امنیت استان به تصویب رسید.

فرمانده انتظامی استان کرمان:

محدودیت های ترافیکی هفته مقاومت در کرمان اعلام شد



تقاطع منجی به سمت گنبد جلیله و همچنین جایگزین این مسیر خیابان های مدیریت و سجاده است و خیابان آیشار از سمت خیابان سرباز نیز چهارمین مسیر است که بزرگراه پورجعفری را به عنوان مسیر جایگزین انتخاب کرده ایم و تردد خودروهای دارای مجوز و کارت های تردد انتخاب شده است.

وی تصریح کرد: بلوک بندی برای شهرستان کرمان بر مبنای امنیت محله محور با حضور همکاران عزیز ما وجود دارد تا مردم با خیال راحت و امنیت خوب در مراسم شرکت کنند و طرح های ترافیکی و انتظامی برای ششمین سالگرد شهادت سردار حاج قاسم سلیمانی پیش بینی شده است.

فرمانده انتظامی استان کرمان مسیرهای چهارگانه دارای محدودیت در هفته مقاومت را اعلام کرد.

به گزارش فارس، سردار جلیل موقوفهئی در نشست خبری ششمین سالگرد گرامیداشت شهید حاج قاسم سلیمانی در محل بیت الزهرا (س) اظهار کرد: تورهای ایست و بازرسی در سراسر استان کرمان را داریم و آمادگی برای برگزاری هر چه باشکوه تر هفته مقاومت وجود دارد.

وی از همکاری خوب مردم کرمان در برگزاری سالگرد شهادت سردار حاج قاسم سلیمانی سخن گفت و بیان داشت: وسایط نقلیه عمومی فراوانی برای رسیدن به گلزار شهدا برنامه ریزی شده است و پارکینگ ها هم وجود دارد، اما مردم از خودروی شخصی تا حد امکان استفاده نکنند.

سردار موقوفهئی ادامه داد: تلاش ما بر این است تا کمترین ایجاد مزاحمت را در هفته مقاومت برای مردم داشته باشیم، اما محدودیت هایی در چهار مسیر را در نظر گرفته ایم.

وی ابراز داشت: مسیر اول شامل بزرگراه پورجعفری است که مسیر جایگزین هم بزرگراه امام خمینی و خیابان سرباز را پیش بینی کرده ایم و مسیر دوم هم بزرگراه آیت الله خامنه ای از دوربرگردان پمپ بنزین است که خیابان سجاده به عنوان مسیر جایگزین انتخاب شد.

فرمانده انتظامی استان کرمان عنوان کرد: مسیر سوم هم خیابان شهدا از

سرمقاله

انتصابات در شرکت های دولتی



حسن خوشپور / مدیرکل پیشین خصوصی سازی سازمان برنامه و بودجه

● وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی گفته اند که به اتفاق وزیر محترم رفاه هفت هزار نفر را برای تصدی عضویت هیات مدیره شرکت های بزرگ منصوب می کنند و همچنین گفته اند اگر هر روز برای ۶ نفر حکم عضویت هیات مدیره صادر کنند، ۳۶۵ روز از سال را باید حکم عضویت (برای ۲۱۹۰ کرسی هیات مدیره) صادر کنند.

دولت سهامدار حقوقی در بنگاه ها و شرکت های دولتی است و ایفای نقش می کند و باید افرادی (شخص حقیقی) را به عنوان نماینده در هیات مدیره شرکت ها منصوب کند. تعداد افرادی که از سوی سهامدار حقوقی در هیات مدیره ها منصوب می شوند وابسته به میزان سهام سهامدار و ترکیب سهام اشخاص حقوقی در بنگاه ها و شرکت ها و به طور عمده در قالب قانون تجارت است. البته هدف ایشان نقد شیوه خصوصی سازی در اقتصاد ایران است که بحث مهم و جالب توجهی است، ولی در ارقامی که وزیر محترم اعلام کرده اند ابهامات زیادی وجود دارد که شفاف کردن آن ضرورت دارد:

۱. یکی از مهم ترین منابع برای تعیین تعداد بنگاه ها و شرکت های دولتی، قوانین بودجه است. در قانون بودجه در کمتر از ۲۵۰ شرکت دارای ردیف بودجه، صدر صد سهام به طور مستقیم متعلق به دولت است که اصطلاحاً به آنها شرکت های نسل اول می گویند. تقریباً در همه این شرکت ها وزارت امور اقتصادی و دارایی نماینده دولت در اداره سهام (عضو مجمع عمومی صاحبان سهام) است و یک یا چند کرسی از اعضای هیات مدیره آنها را وزیر اقتصاد منصوب می کند. در همه این شرکت ها وزیر رفاه به عنوان نماینده دولت حضور ندارد. با فرض محال اگر در همه این شرکت ها وزیر رفاه هم عضو هیات مدیره منصوب کند، تعداد نماینده های عضو حقوقی و دولتی هیات مدیره حدود ۵۰۰ نفر می شود.

۲. برنامه اعطای سهام عدالت که در دولت های نهم و دهم طراحی و به اجرا درآمد، انحرافی اساسی در برنامه خصوصی سازی ایجاد کرده است. ساختارها و تشکیلات اجرای برنامه سهام عدالت (که به طور عمده با اهدافی سیاسی پیگیری شد) از ابتدای شکل و اختلال بوده است. سهام تعداد زیادی از شرکت های بزرگ دولتی به برنامه اعطای سهام عدالت اختصاص یافته که چون تشکیلات مناسب برای مدیریت آن ایجاد نشد، دولت وکالت اداره سهام عدالت (که حدود ۲۰ درصد سهام هر شرکت واگذار شده است) را در اختیار گرفته و این قسمت از سهام هم به طور واقعی دولتی است و خصوصی نشده است (و شرکت واگذار شده هم به واقع به صورت دولتی اداره می شود) و باید وزارت امور اقتصادی و دارایی برای کرسی متعلق به سهام عدالت در هیات مدیره آن شرکت عضو منصوب کند. اگر تعداد این گونه شرکت ها هم حدود ۸۰ شرکت باشد، حداکثر ۸۰ نفر هم در این گروه قرار می گیرند.

۳. شرکت و بنگاه دولتی از سرمایه گذاری دیگر شرکت های دولتی هم ایجاد می شوند. در قانون بودجه اسامی این شرکت ها هم درج شده است. ممکن است بیش از ۵۰ درصد سهام این گونه شرکت ها به طور مشترک، متعلق به دولت و دیگر شرکت های دولتی باشد. برای آن قسمت از سهام این شرکت ها که مستقیم متعلق به دولت است هم از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی یا وزیر دیگری در دولت نماینده در هیات مدیره منصوب می شود. این شرکت ها بزرگ نیستند و تعدادشان هم زیاد نیست.

۴. بخش دیگری از بازارهای کسب و کار و فعالیت های اقتصادی در اختیار بخش بی هویتی (طبق مفاد قانون اساسی) است که از لحاظ مدیریت، دولتی اداره می شوند و از نظر مالکیت، خصوصی واقعی نیستند. بنگاه های فعال در این بخش، به شبه دولتی و خصولتی مصطلح شده اند. به لحاظ قانونی، وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت رفاه نمی توانند به طور رسمی عضو هیات مدیره برای این شرکت ها و بنگاه ها منصوب کنند.

۵. با توجه به موارد فوق روشن می شود که حتی با در نظر گرفتن حداکثرترین فروش ممکن نیز تعداد کرسی های هیات مدیره ای که مستقیماً و به صورت قانونی در اختیار دولت و به ویژه وزارت امور اقتصادی و دارایی قرار دارد، به هیچ وجه به ارقام اعلام شده نزدیک نیست. اعداد هفت هزار نفر یا بیش از دو هزار کرسی هیات مدیره در سال، تنها در صورتی قابل طرح است که میان «انتصاب مدیران دولتی»، «نمایندگان سهامدار حقوقی دولت»، «مدیران شرکت های شبه دولتی و خصولتی» و حتی «مدیران اجرایی غیر عضو هیات مدیره» خلط مفهومی صورت گرفته باشد. این خلط مفاهیم، نه تنها به شفاف سازی بحث خصوصی سازی کمک نمی کند، بلکه خود می تواند به ابهام آفرینی منجر شود.

نقد شیوه خصوصی سازی در اقتصاد ایران، به ویژه تداوم مدیریت دولتی در بنگاه های به ظاهر واگذار شده، نقدی وارد و ضروری است و می تواند مبنای اصلاحات ساختاری مهمی قرار گیرد. با این حال، طرح این نقد نیازمند دقت آماری، تفکیک مفهومی و پابندی به چارچوب های حقوقی موجود است. بزرگ نمای ارقام یا ارائه آمارهای غیرشفاف، نه تنها کمکی به اصلاح فرایند خصوصی سازی نمی کند، بلکه ممکن است اصل مساله یعنی ضرورت خروج واقعی دولت از بنگاه داری و استقرار حاکمیت شرکتی شفاف را به حاشیه ببرد.